

disse Valg skal foregaa efter Forholdstalsvalg.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte sig ret stærkt for Skattevalg. Det er et af de Omraader, hvor Ministeren har fastholdt en Bestemmelse i den gamle Lov, skønt der i Valglovskommissionen var stærk Stemning for ikke at fastholde den. Det ærede Medlem, der nu talte, mente, at det under Hensyn til Kommunernes økonomiske Stilling var nødvendigt at fastholde Bestemmelsen om Skattevalg. Men jeg ser aldeles ikke, at Skattevalg er noget Udtryk for, om Kommunen administrerer mere eller mindre godt; thi i en voksende Kommune er det jo givet, at man meget lettere kommer over den Grænse, der er sat for Udskrivning af Skat, end i en stagnerende Kommune eller maaske en Kommune, der er i Tilbagegang. I den sidstnævnte vil Skattevalg aldrig kunne anvendes, i den første vil, havde jeg nær sagt, Udgifterne af sig selv stige ud over, hvad der er tilladt ved Lovgivningen. Bestemmelsen om, at der skal kunne forlanges Skattevalg, naar der udskrives Skat efter en vis Procent udover de foregaaende Aars, er ganske misvisende. Det er heller ikke sikkert, at man ad den Vej overhovedet kan skaffe sig bedre økonomiske Forhold i Kommunen; thi naar Udgifterne er steget, er det højst sandsynligt, at det ganske simpelt er, fordi der ikke var anden Udvej end at lade dem stige, og saa vil der ikke ske andet end, at det nye Kommunalraad bliver nødt til at udskrive ganske de samme Skatter som det foregaaende. Og saa har Skattevalget ikke udrettet andet end, at det har skaffet Kommunen nye Udgifter, som den ellers kunde have undgaaet. For øvrigt kan jeg henvise til, at det kun er i yderst faa Tilfælde, at Skattevalg har været anvendt, og det maa da antages, at der heller ikke har været nogen Grund til det, thi ellers vilde det høje Indenrigsministerium naturligvis have forlangt det.

Det forekommer mig derfor, at en saadan overflødig Bestemmelse, som har grumme ringe Udsigt til at kunne anvendes med Fordel, snarest burde tages ud. Det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem nu henviser til Norge, det kommer dog slet ikke vore Kommuner ved (*Pinholt*: Det er paa Vejen). Nej, vi er ikke paa Vej til Norge, der bliver tværtimod større og større Afstand. Her i Danmark staar Kommunerne særdeles godt. I Forhold til, hvordan offentlige Institutioner og offentlige Organer staar rundt omkring i Verden, kan vi meget godt være den Stilling bekendt, som de danske

Kommuner har. Der er kun en eneste Kommune, der har været i økonomiske Vanskeligheder i de senere Aar, nemlig Rødby, og Gud og Hvermand ved, havde jeg nær sagt, at disse Vanskeligheder er kommet paa Grund af Spekulationer og vel paa Grund af et ganske bestemt Forhold, saa den Kommune kan aldeles ikke tages som Norm for, hvorledes danske Kommuner er stillet. Hvis man vil gaa Kommunernes Status igennem, vil man finde, at de ingenlunde er stærkt overbebyrdet. Denne Henviisning til Kommunernes daarlige finansielle Forhold er meget ilde anbragt og kan kun skade, idet den kan svække Kommunernes Kredit, og det forekommer mig ikke opportunt at anføre den Slags Skræmmebilleder, som ikke har nogen Jordbund i de faktiske Forhold. Kommunerne er i Virkeligheden bedre stillet end Staten, og Kommunerne har ikke arbejdet saa letsindigt, om jeg saa maa sige, øget deres Gæld saa stærkt som Staten.

Der vil da ikke være nogen som helst Grund til at kræve disse Skattevalg opretholdt af Hensyn til Kommunernes Stilling i Øjeblikket. Vi foreslaar derfor i vort Lovforslag, at Bestemmelsen om Skattevalg udgaa, og jeg vil indstændigt henstille, at vi i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, kunde naa det Resultat. Den højtærede Minister sagde i sin Tale ved Fremsættelsen af Lovforslaget, at han „indtil videre“ vilde opretholde Bestemmelsen om Skattevalg. Jeg haaber, at dette „indtil videre“ ikke behøver at betyde længere, end: indtil Udvalget kommer til at arbejde, saaledes at vi kan faa denne Bestemmelse, som er overflødig, taget ud.

Bestemmelsen om Fredsvalg, at der kan indleveres Stedfortræderlister, saaledes at man derved har fastsat, hvem der skal være Stedfortrædere, synes jeg er udmærket, det er noget, vi har savnet, og jeg kan kun hilse med Glæde, at den Bestemmelse bliver indført i Valgloven.

Et Spørgsmaal — et af de mindre —, som findes i vort Lovforslag, men ikke i den højtærede Ministers, og som heller ikke omtaltes af den ærede Ordfører for Venstre, er Spørgsmaalet om Diæter til Kommunalbestyrelsens Medlemmer. Det forekommer mig mærkeligt, at den højtærede Minister ikke har villet medtage dette Forslag. Det er nu ordnet saaledes, at Københavns Borgerrepræsentations Medlemmer faar Diæter, ganske vist ikke meget, men dog noget, og det er endvidere en almindelig Ordning, at Sogneraadsformændene faar Honorar for deres Arbejde — med Amts-